

Moș Crăciun și ieslea de la Gualdera

PERSONAJE:

Moș Crăciun: MC

Primul colindător: 1C

Al doilea colindător: 2C

Al treilea colindător: 3C

Prima tânără: 1T

A doua tânără: 2T

A treia tânără: 3T

Maria

Iosif

1 păstor

2 păstor

Păstorul leneș

Melchior

Gaspar

Baltazar

Fiul lui Baltazar

Pr. Guanella

Petrică

Lector

Îngerii

SCENA 1:

Intră MC, bătrân, cu un palmier, trage după el un sac cu daruri:

MC.: of, of, of! (*iși șterge sudoarea frunții și își rezemă palmierul*) Sper să fie ultimul an ... chiar că am îmbătrânit! Chiar că nu mai pot! Cadouri, cadouri, cadouri ... de 50 de ani numai cadouri și copiii din ziua de azi nu se mai satură de cadouri! Cadouri, cadouri ... (*se pornește iar la drum*).

Intră din direcția opusă trei colindători gălăgioși (râd, vorbesc)

1C.: Moș Crăciun! Moș Crăciun!

Când îl văd pe Moș Crăciun încep să cânte toți trei:

Moș Crăciune, Moș Crăciune,
încotro vrei s-o apuci,
ți-aș cânta florile dalbe

2C.: Bună seara! Dar încontro așa devreme? Nu e încă miezul nopții și copiii nu dorm! Te vor vedea, te vor descoperi ... vor înțelege că ești mascat!

MC.: Nu sunt mascat, ai înțeles? Vor înțelege că sunt Moș Crăciun cel adevărat!

3C. (*îl pipăie, îl trage de barbă*): Ești Moș Crăciun adevărat??! Oooo, Ooooo ha, ha, ha!!!
Parcă nu știi că-i doar o poveste pentru copii!

MC.: Nu mai râde, mai degrabă vino să mă ajuți. Nu vezi că-s bătrân și nu mai pot? (*își șterge din nou sudoarea frunții*).

3C. (*Cântă*): Moș Crăciune, Moș Crăciune, încotro vrei s-o apuci ... (*începe să tragă sacul*)

2C.: (*către 3C*) Dar unde te pornești? Nici nu știi unde trebuie să ajungă?!

1C.: Moșule, hai să te ajutăm... dar, ... (*mirat*): un palmier? Unde-i bradul? Of, ce Moș Crăciun mai ești?

MC.: M-am grăbit foarte tare și era întuneric în magazie ... nici nu mi-am dat seama ce iau... of, of, of ... (disperat) ce mă fac acum? (*Preocupat*): ce mă fac?

2C.: Hai, nu te preocupa, o scoatem noi cumva la capăt!!!

Pornesc încet toți patru. Se aud cântări

Cor, 1T, 2T, 3T (*în jurul coroanei de Advent*):

„**Ant.** Regelui care va veni, veniți cu toți să ne-nchinăm.

Ni se va naște un prunc și se va chema Dumnezeu cel Puternic/ Și va sta pe tronul tatălui său David și va domni/ având în mâna sa toată puterea. **Ant.**

Măine se va șterge vinovăția lumii Și asupra noastră va veni Mântuitorul lumii!
Regelui care va veni, veniți cu toți să ne-nchinăm. **Ant.”**

MC.: Cântă... cine cântă? ... Nu am fost niciodată pe strada asta șt,șt,șt,șt...

2C.: E strada Plopilor fără Soț!!!!!!!

MC.: Plopilor fără soț? Eminescu? Și cine cântă cântece sfinte?

3C.: E ultima zi a novenei de Crăciun.

MC.: Novenă?! Ce înseamnă Novenă? N-am mai auzit! Chiar n-am mai auzit!

2C.: Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului este pregătită de întreaga Biserică de o novenă, adică 9 zile de rugăciuni ...

Cor, 1T, 2T, 3T (*în jurul coroanei de advent, fundal*):

„**Ant.** Regelui care va veni, veniți cu toți să ne-nchinăm.

Betleem, orașul celui Preaînalt, din tine va ieși stăpân pentru poporul lui Dumnezeu/ Și va fi preamărit între toate popoarele/ Și va fi pace pe pământul nostru. **Ant.”**

1C.: Pentru că se naște Isus, se naște Mântuirea, Lumina Lumii!

MC.: Lumina lumii?

Toți patru trag cu urechea:

SCENA 2:

(1T, 2T, 3T se îndepărtează de la coroană)

1T.: Ce mai avem de făcut? Acușica începe Sf. Liturghie!

2T.: Abia aștept să punem Pruncușorul în iesle ... abia aștept cadourile! Cadourile!

MC *(își șterge sudoarea frunții ... borborosește)*: Cadouri ... cadouri ...

3T.: Mai trebuie să punem instalația, brăduleții și păstorașii, oițele și căsuțele.

1T.: Îmi place cel mai mult sărbătoarea Crăciunului. Îmi amintesc de anul trecut această frază: „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu? El era viața și era lumina oamenilor ... ” Oare ce înseamnă?

MC.: Lumina oamenilor? Lumina lumii?

2C.: Șt, șt, șt ... să auzim ... să ascultăm!

3T.: Lasă acum citatele biblice și teologia ... hai să ne terminăm treaba.... poate reușim să mergem și la colindat!

1T, 2T, 3T pleacă.

1C.: Haideți să intrăm în biserică și să vedem cum au pregătit surorile de la căminul de bătrâni ieslea, Pruncușorul ... De obicei o pregătesc foarte frumos!

MC.: Ieslea? Pruncușorul? Care iesle? Care Pruncușor? *(scotocește în sac)*: eu am doar bomboane, ciocolată, telefoane, aifonuri, tablete, ... dau nu am nici o iesle, nici un prunc!!!

2C.: Pruncușorul: Cuvântul care era Dumnezeu.

MC.: Hai lăsați-mă în pace *(gest cu mâna)*... vreți să-mi schimbați direcția? ... Cum să intru într-o biserică?

1C.: Haaaai ... *(îl trage)*.

Intră în Biserică.

MC. *(vede bradul în colț)*: Bradul, bradul ... am nevoie de brad ...

1C.:(zâmbind) Pe acela nu-l putem lua ... lasă că o să găsim altul. Acum hai să vedem ieslea.

Toți se apropie de iesle și se uită îndelung, se miră ... apoi se așează.

MC. *(cască tare)*: În sfârșit așezat ... mă ia oboseala ... *(adoarme, sforăie)*

1C.: Moșule, chiar dormi?

2C.: Oooo, sforăie! *(râde)*

3C.: Hai să ne odihnim puțin și noi.

(Dorm cu toții, sforăie)

Se pregătesc personajele biblice și lectorii.

Cor: Cântec de Crăciun

1C. *(se trezește, se șterge bine la ochi):* Cine cântă? Chiar am dormit? *(îi trezește pe ceilalți, în șoptă):* hei, trezirea... începe Liturghia ... *(se uită bine în jur)* ... nu, nu e Liturghia, cred că e piesa de teatru! ... Da, da, e piesa de teatru!

2C. *(se aranjează repede, îl trezește pe Moș, vorbește în șoptă):* Moșule, Moșule, trezește-te, începe piesa... hai ... hai!!!!

MC. *(vrea să se ridice ca să plece, dar este tras înapoi):* Și acum sunt obligat să stau aici ...

1C.: Șșșșt ... *(în șoptă)* ai să vezi că o să-ți placă! La sfârșit o să ne mulțumești!

Cor: Cântec de Crăciun

SCENA 3 – NAȘTEREA

L. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. *(o tânără duce la iesle, solemn, Biblia. Se oprește în fața ieslei și așteaptă)* Acesta era la început la Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există. În el era viața și viața era lumina oamenilor, iar lumina în întuneric luminează, dar întunericul nu a cuprins-o. Cuvântul era lumina adevărată *(trei tinere duc la iesle trei lumânări de culori diferite. Se opresc în fața ieslei și așteaptă)* care, venind în lume, luminează pe orice om. Era în lume și lumea a luat ființă prin el, dar lumea nu l-a cunoscut. A venit la ai săi, dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup *(Biblia și lumânările sunt așezate în jurul ieslei, după o plecăciune)* și a locuit între noi iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a unicului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. *(In 1, 1-5. 9-12. 14)*

Actul 1: Iosif și Maria

Iosif și Maria se îndreaptă spre iesle, trecând pe la diferite persoane să ceară găzduire, dar nu sunt primiți *(Mimat)*. Ajung la iesle, pun Pruncușorul în iesle. Este și un înger.

Corul: Tot în iesle, Doamne ...

Iosif: Bine ai venit, Pruncușorul Divin! N-am putut să-ți oferim condițiile ce i se cuvin unui Rege, adică Ție, cu toate că erai de veacuri așteptat. Nimeni nu a vrut să ne primească, chiar nimeni! Nici măcar rudele noastre. Dar dacă tu te mulțumești cu ieslea ... asta mă învață simplitatea și umilința ta. La rândul meu, când vei fii mare, te voi învăța meseria de tâmplar...

Maria: Iosife, încă mai păstrez în suflet cuvintele Îngerului pe care mi le-a spus atunci când eram tulburată: „Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. Pentru aceea și Sfântul care se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema!”

Iosif și Maria (*împreună, adoră Pruncul*): Te adorăm, fiul nostru, Dumnezeu și Creator, care din cerul tău de sus ai coborât între noi. N-am fi fost vrednici de tine dacă iubirea Tatălui veșnic nu ar fi coborât asupra noastră. Te adorăm ... îți mulțumim ... te iubim ... Binecuvântat și slăvit să fi în veci.

Corul: Tot în iesle, Doamne ...

Actul 2: Păstorii

Corul: Gloria in excelsis Deo! (*tare, apoi fundal*) În același timp, P2.

Păstorii: P2 și P3 dorm în toiul nopții. P1 stă și păzește oile. Îi apare un înger (*îngerul de la iesle se îndreaptă încet înspre P1 și îi dă Vestea cea bună – mimat: arată înspre iesle*). P1 îi trezește bucuros și pe ceilalți:

P1 (*il scutură pe P2*) : Trezește-te, vino repede, mi-a apărut un Înger!!! La Betleem ni s-a născut Mântuirea!

P2: (*somnuros, dar se ridică repede*): Mântuirea? Mântuitorul? Ceea ce așteptam de veacuri? Să mergem, ce mai așteptăm!!!!

P1 și P2 trag de P3 care se freacă la ochi, dar nu se trezește: Hai, leneșule, atât de mult îți mai place să dormi încât o să-ți pierzi și Mântuirea. (*P3 se întoarce pe partea cealaltă.*)

P1 și P2 caută grăbiți mielul, cașul, pun ceva în traistă și pleacă grăbiți la iesle

Ajung la iesle și se îngenunchează. Îi ajunge din urmă și P3 gâfâind. Îngenunchează și el lângă ei, ștergându-și sudoarea. P1 și P2 sunt în extaz de bucurie

Corul: Gloria in excelsis Deo! (*fundal*)

P1: Ți-am adus, Doamne, un miel, primește-l și împreună cu el primește-mi rugăciunea de laudă!

P2: Iar eu ți-am adus un caș. Iartă-mă, că tare m-am grăbit și l-am nimerit pe cel mai mic. Te rog să-l primești și să mă crezi că nu-s zgârcit!

P3: Doamne, îmi place să lenevesc, de aceea prietenii mă ocolesc. Fie-ți milă de mine... te rog Nu vreau să-mi pierd Mântuirea, te roooog, fă-mă harnic, dă-mi harul să muncesc cu zel, te implor, scumpul meu Mântuitor.

P1, P2 și P3 se închină adânc și pleacă.

Cântec de Crăciun

Actul 3: Maggi

Melchior merge la Baltazar care citește de pe pergamen împreună cu fiul său.

Melchior: Baltazar, Baltazar, prietene ... *(se îmbrățișează)* ... de două zile privesc și admir acea stea! *(o arată)* Este cea din Scripturi! Ea ne va conduce la Regele Cel Așteptat, hai să ne pornim la drum!

Ajunge și Gaspar.

Gaspar: Oooo, prieteni dragi! Tocmai veneam și eu să vă spun despre o stea! Este steaua care-l vestește pe Mesia, Regele așteptat din Vechime!

Baltazar: Deci, ne pornim! Să ne lăsăm doar puțin timp pentru a ne pregăti caravanele.

Melchior: De când admir Steaua mă consumă dorința de a-l adora pe Mesia. Și cred că-i voi duce în dar Aur. Este maximul pe care i-l pot oferi.

Gaspar: Ce idee minunată! Eu îi voi dăruia smirnă!

Fiul (către Baltazar): Tată, ia-mă și pe mine. Vreau să fiu primul dintre prieteni care a întâlnit un Rege adevărat!

Baltazar: Fiule, *(il cuprinde de umeri)* e mai bine să rămâi acasă. Trebuie să străbatem deșertul, e drum lung, obositor și apoi ... nu știm unde ne va conduce steaua!!!

Fiul (il întrerupe): Tată, te rog! Dacă această Stea ne conduce la Salvatorul lumii așa cum spui tu

Baltazar (il întrerupe): Nu o spun eu, fiule, o spune Scriptura și o spun stelele!

Fiul: Dacă Steaua vestește nașterea unui Mare Rege, cum spun Scripturile și cum spun stelele... te rog... te rog ... vreau să-l ador și eu! Și uite, îți promit că nu o să mă vait de căldură, nici de sete, nici de oboseală... te rog! Această călătorie merită orice sacrificiu... Așa învăț să descifrez drumul și semnele stelelor și

Baltazar (il întrerupe): Bine, hai că m-ai convins! *(fiul îi sare în gât)*. Pregătește-te, spune-i mamei și vezi: *(fiul e ochi și urechi)* trebuie să alegi darul pe care îl vom oferi Regelui!

Fiul: Bineee! *(se gândește o clipă cu degetul la tâmplă)*: O să-i oferim tămâie. Da, tămâie!

Baltazar: De ce tocmai tămâie?

Fiul: Parfumul de tămâie se înalță spre cer, spre cerul pe care a răsărit steaua ... și... pe drumul nostru atât de lung vom avea timp să mai găsim și multe alte explicații pentru acest dar. Și apoi ...

Baltazar: Gata, gata cu vorbăria că mâine la ora asta vom fi deja departe de casă.

Magii și fiul se îndreaptă spre iesle. Se întâlnesc cu păstorii :

Magii cântă: Ce-ați văzut păstori

Păstorii: Am văzut pe nou născutul ... *(primele două strofe)*

P3: Dar mergeți fraților și voi la iesle! Veți găsi acolo Minunea cea mai Mare! Domnul cel Promis de veacuri, după atâta așteptare a venit între noi pe pământ!

P2: Mergeți, mergeți! E un Pruncușor sărac, mama sa l-a așezat pe paie, mergeți să-l adorați căci e cel Coborât de Sus!

Fiul (*către P1*): Nouă ne-a apărut Steaua care în mod minunat ne-a condus până aici! Ce bucurie mare să vă întâlnim! Voi cum ați știut?

P1: Ei, noi suntem niște simpli păstorași, noi nu citim Scripturile și nici nu interpretăm mersul stelelor... noi, mai jertfim câte un miel Unicului Dumnezeu!

P2: Nouă, adică tovarășului meu de turmă, i-a apărut un înger din cer în timp ce păzea oile și noi (*arată pe toți trei*) am auzit chiar un cor de îngeri!

Fiul: Ce frumos! Ce norocoși ați fost că va apărut Îngerul! (*Către Baltazar*): Tată, nouă de ce ne-a apărut steaua și nu un înger? Ei sunt mai norocoși decât noi. Pentru ei a coborât un înger din cer... (*cu părere de rău...*)

Baltazar: Divinitatea se arată în mod diferit. Ei sunt norocoși pentru că sunt păstorași, noi suntem norocoși pentru că venim din Orient. Învață că trebuie să ne mulțumim cu ceea ce avem și cu ceea ce suntem! Să mergem, ne așteaptă marele Rege.

P3: La întoarcere, dacă treceți pe la stână, vă vom da câte ceva de mâncare să aveți pe drum.

Melchior: În loc să trecem pe la Irod care e om rău și nu dorește venirea acestei Împărății ...

Fiul: Tată, nu-i așa că mergem? (*Baltazar îl trage după el și fiul salută*): Pe curând, pe curând! Îmi plac aceste persoane atât de simple! (*dar nimeni nu-l mai ascultă*)

Cor: Refren de Crăciun

Ajung cu toții la iesle, îl adoră pe Isus și îi oferă darurile. Fiul i-a Pruncul în brațe și-l strânge la piept. Maria și Iosif se ridică și îi salută. Pe fundal muzical se retrag:

Fiul: (*către public*) Cum de Regele slavei s-a făcut atât de mic?! Nu pot să-i văd dumnezeirea?! Ar fi trebuit să fie bogat, ca orice împărat. Și apoi, unde-i tronul ales? Unde-s bogățiile, unde-s slugile? Mintea mea atât de mică nu poate să cuprindă misterul nașterii sale: Dumnezeu? În iesle? ... (*face câțiva pași*) Doar pacea din privirea lui m-a umplut de bucurie. Și Maria și Iosif... atât de simpli, deosebit de primitivi ... Abia aștept să duc tuturor Vestea cea Bună! (*înspre public, aproape în șoaptă*): Sper să trecem și pe la stână ... sper!

Păstorii, magii și corul cântă: Veniți astăzi neamurile...

Cor: Refren de Crăciun/ Refren Sf. Alois Guanella

Actul 4: Pr. Guanella și ieslea de la Gualdera

Pr. Guanella se roagă recules într-un colț cu Biblia în mână. Se apropie un Bun fiu (persoană cudizabilități):

Petrică: Pr. Alois!

Pr. Guanella: Vino, vino Petrică!

Petrică: Părinte, se apropie Crăciunul, abia aștept ieslea... păstorașii...

Pr. Guanella: Ei, eu te cunosc bine ... tu abia aștepți cadourile! *(îl mângâie)*

Petrică: Da, da! *(zâmbește)* Eu ... dar sunt cuminte, mă rog... o ajut pe sora Clara ... nu poți spune, Părinte, că nu merit!!!

Pr. Guanella: Știi, dragul meu, îți dau acum avansul pentru cadoul de Crăciun *(îi dă două bomboane din buzunarul hainei spre bucuria lui Petrică care sare în sus de bucurie):* dar să știi că Isus dorește să se nască mai întâi de toate în sufletul tău ... *(arată spre inima lui)*

Petrică: da, da *(ronțăind bomboanele)*

Pr. Guanella: Când te-ai spovedit ultima dată? Ești pregătit și sufletește pentru Crăciun?

Petrică: *(se gândește...):* Da, da! M-am spovedit! La Neprihănită Zămislire! Și fapte bune mai fac... Dar, Părinte, în sufletul dumneavoastră, chiar s-a născut Isus? *(pune urechea la inima părintelui Alois)* Nu prea înțeleg eu treburile astea atât de spirituale.

Pr. Guanella: Da ... Isus s-a născut în sufletul meu ... da... În ziua Primei Sfinte Împărtășanii când a intrat pentru prima dată în sufletul meu. Ce bucurie ... și, de când îl așteptam... eram la biserica din Fraciscio și apoi ... m-am retras la Gualdera! *(se așează amândoi. Petrică îl ascultă după capacitățile sale!)* Câtă pace era acolo la Gualdera!

Petrică: Da, da ... pace!

Pr. Guanella: Pace în suflet! Și, îți spun un secret, Petrică... un secret:

Petrică: *(cu degetul la buze)* Da, da...secret!

Pr. Guanella: Acolo, pe colina Gualderei în timp ce pășteam oile și caprele bunicului, acolo s-au născut toate casele deschise de mine ... acolo... Maica Sfântă mi le-a arătat! Am văzut ca într-un film tot ceea ce trebuia să fac când voi fi mare! Petrică, parcă erai și tu acolo, acum dacă mă gândesc bine...*(zâmbește)*

Petrică: Da, da *(ca de obicei, apoi, mai uimit),*serios? ...

Pr. Guanella *(continuă zâmbind):* Erai, pentru că acolo s-au născut toate casele mele... toate! Și deci, toate persoanele pe care le ajutam erau acolo ... și cele pe care le vom ajuta de acum încolo. Și, chiar dacă nu m-am gândit niciodată până acum, era chiar IESLEA: oile și caprele bunicului ... Isus în sufletul meu, ... Maica Domnului săracii ... eu la datoria mea de păstoraș ... *(îl mângâie pe Petrică):*

Mulțumesc că m-ai ajutat să reflectez asupra Crăciunului, mai ales despre ieslea adevărată de pe colina Gualderei.

Petrică: Da, da! Ieslea adevărată de la Gualdera unde eram și eu, parcă ... Dar, ca cadoul?

Pr. Guanella: Pentru cadou se va preocupa sr. Clara. Și bineînțeles preoții, surorile, binefăcătorii ... de-a lungul anilor! Dar hai să mergem și noi la iesle, acolo în colțișorul pregătit de voi ... și acolo să ne rugăm împreună:

Pr. Guanella (*cu Pruncușorul în brațe*): Isuse regele slavei, ai apărut la Betleem iar în iesle stai ca slujitor plin de afecțiune ca să faci bine tuturor. Îți încredințez deci pe toți fiii și fiicele mele ... pe toți cei care locuiesc în casele deschise din bunătatea ta veșnică. Admirăm bunătatea ta și ne încredem pe deplin în tine căci vii de la Betleem, tu, lumina care luminează lumea, pâinea care ne întărește în viață. Inima noastră tresaltă de bucurie pentru că te-ai născut, Mântuitorule. Ajută-ne să nu ne deslipim niciodată privirea de la tine, Pruncușorule Ceresc, pentru că numai tu ai în inimă torentul veșnicei fericiri!

(*Se întoarce cu Pruncușorul în brațe înspre public*) : Deci, să sărbătorim împreună Sfântul Crăciun, să ne rugăm, să-l adorăm pe Pruncul Isus și să-i mângâiem pe cei săraci, desfătarea Inimii sale Divine. (*rămân lângă iesle*)

Cor: Cântec de Crăciun

SCENA 4

1C. (*spre ceilalți doi*): Woau ... În fiecare an am participat la piesa de Crăciun ... și în parohie chiar jucam. Odată am fost Baltazar ... odată un păstor ... dar ... anul acesta am trăit din plin Misterul Întrupării. Parcă l-am înțeles mai bine, mai adânc ... Cuvântul era Dumnezeu ... Cuvântul s-a făcut trup ... iar noi avem puterea să devenim fii a lui Dumnezeu! Pruncușorul este Cuvântul ... și s-a întrupat pentru ca eu și noi și toți oamenii să devenim fii a lui Dumnezeu!

2C.: Și apoi, ieslea adevărată de pe colina Gualderei, ce noutate ... Isus în sufletul lui Alois, oițele, Maria ce momente de har pentru acel mare Sfânt.... Am înțeles că și această casă, aceste case (*cu brațele larg deschise*) ... noi toți eram deja acolo, (*către un credincios*) eram în gândul Providenței, (*către alt credincios*) eram în inima Mariei, (*către alt credincios*) ca și Petrică (*spre Petrică*), pentru că am fost prezenți pe colina Gualderei în viziunea Sfântului Alois Guanella!!!!

3C.: Moșule, ți-a plăcut?

MC.: E fără cuvinte.

3C.: Ai rămas fără cuvinte?

MC. (*către public*): Pentru mai bine 50 de ani am fost un Moș Crăciun doar pentru cadouri. Pentru mai bine 50 de ani m-am supărat pe toți cei care erau nemulțumiți de cadouri... Acum pot să mor fericit: am înțeles că Isus Cristos, Lumina Lumii, s-a născut și pentru mine.

(la Pruncușorul în brațe): Pruncușorule Isus, bătrân cum sunt, îndrăznesc să-ți cer să mai fiu Moș pentru încă 50 de ani ca să vestesc tuturor Evanghelia Carității. Da, Evanghelia Carității, pentru că am înțeles că s-a născut Mântuirea și eu de-acum trebuie să fiu, asemenea Sfântului Alois Guanella, apostol al carității.

1C.: Moșule, ești inspirat de Duhul Sfânt!

MC.: Nu-l cunosc pe Duhul Sfânt, dar dacă spui tu

1T. (către spectatori): După cum v-ați dat seama, piesa noastră de teatru a luat sfârșit! Vă dăruim un gând din scrierile Fondatorului nostru **și** sperăm ca acest Crăciun să fie pentru fiecare dintre noi un moment de transformare interioară, așa cum a fost pentru Moș Crăciun iar Fecioara Maria să ne fie model, ea care a știut să transforme un grajd de animale în Casa lui Isus, doar cu câteva scutece și cu multă multă tandrețe și afecțiune.

Moș Crăciun și colindătorii împart urările celor prezenți.

Cor: Cântec final